

РЕШЕНИЕ

№ 1469

гр. София, 04.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 11.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8873** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и е образувано по жалба на [фирма]- [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], с управител Д. Г. Г.. Предмет на оспорване е заповед № Т-РД-15-443/10.07.2012 г. на заместник - министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с която на основание § 17, ал.3 от Преходните и заключителни разпоредби (ПРЗ) от Закона за изменение и допълнение (ЗИД) на Закона за управление на отпадъците (ЗУО) е прекратен издадения на дружеството лиценз № 933/ 2009г. за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали (ТДОЧЦМ).

В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност на оспорения акт, като се твърди, че процесната площадка, стопанисвана от дружеството е отговаряла на изискванията на чл. 54, ал.2 от ЗУО (отм.) преди получаване на лиценз № 933/2009г. Жалбоподателят сочи още, че е представил удостоверителен документ, съдържащ данни за изпълнението на изискванията на чл. 54, ал.2 от ЗУО (отм.) още с молбата си за издаване на лиценза, както и че с влизането в сила на новия Закон за управление на отпадъците от 13.07.2012г. неприключилите до влизане на закона процедури по отменения закон се прекратяват служебно, а лицата притежаващи лиценз, издадени по отменения закон подават заявление в 6- месечния срок за получаване на разрешение, като в този срок лицензът запазва действието си до произнасяне на компетентния съд. Поддържа също, че основаниято, на което е издадена заповедта е отменено от влезлия в сила нов Закон за управление на отпадъците. Моли съдът да отмени оспорваната заповед на зам.-министъра на икономиката, енергетиката и туризма, като неправилна

и незаконосъобразна.

В с.з., дружеството-жалбоподател се представлява от адв. Й., който поддържа жалбата и искането за отмяна на оспорения акт.

Ответникът- зам.-министър на МИЕТ, редовно уведомен, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като прецени доказателствата по делото, обсъди доводите на страните и извърши проверка по реда на чл.168, ал.1 вр. с чл.146 от АПК, приема за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна- адресат на оспорения акт и в преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

От данните по делото се установява следната фактическа обстановка: [фирма] притежава лиценз ТДОЧЦМ N 933/2009г. със срок на действие – безсрочен, издаден въз основа на заявление с вх. № Т 96-00-328/18.12.2008г., към което са приложени документи по чл.54, ал.4 от ЗУО, а именно: нотариално заверено копие на удостоверение за вписване в търговския регистър, нотариален акт и скица за имот № 019025, местност „Б.- Поляните”, землището на [населено място], удостоверение от РИОСВ- Б., удостоверение по чл. 87, ал. 6 от ДОПК, нотариално заверена декларация по чл. 59, ал.1, т.1, б. „б” и ”в” от ЗУО и документ за платена такса.

По делото, като доказателства към жалбата на [фирма] са приложени: нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 019025, местност „Б.- Поляните”, землището на [населено място],; скица № 15639/ 24.08.2012г., издадена от Служба по геодезия, картография и кадастър – [населено място], към Агенция по геодезия, картография и кадастър, с която посоченият поземлен имот в местност „Б.-Поляните”, с площ 2500 кв. м., е предназначен за трайно ползване – „за друг вид производствен, складов обект”; удостоверение № 138/24.08.2012г., издадено от зам. кмета на [община], в уверение, че имотът попада в смесена зона с определен застроителен режим за „складово- производствена дейност/дърводелски цех/” и решение № ОД 03-06/ 27.05.2004г. на Комисията по чл.17, ал.1,т.1 от ЗОЗЗ за промяна предназначението на земеделските земи за неземеделски нужди и утвърждаване на площадки и трасета за проектиране. Съгласно т. 19 от посоченото решение се променя предназначението на 2505 кв.м. земеделска земя, собственост на [фирма], за изграждането на обект „складово-производствена дейност/дърводелски цех/” в имот № 019025, м. „Б. –Поляните”, в землището на [населено място].

Видно от жалбата на [фирма] и от приложената административна преписка, е че дружеството не е депозирало исканите документи в изпълнение на разпоредбата на §17 от ПРЗ към ЗИД на ЗУО (отм.; обн. ДВ, бр. 53 от 2012г., в сила от 13.07.2012г.). Същото не ги е представило пред административния орган и в процедурата по издаването на лиценза от 2009г. за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали.

При така установените факти, съдът мотивира следните правни изводи за неоснователност на жалбата:

Оспорената Заповед № Т-РД-15-443/ 10.07.2012 г. е издадена от компетентен орган-зам.министъра на икономиката, енергетиката и туризма въз основа на делегираните му от Министъра правомощия със Заповед № РД 16-480/ 24.04.2012г. и §17, ал. 3 във връзка с ал. 2, изр. II-ро от ПЗР към ЗИД на ЗУО /отм./. Заповедта е издадена в съответствие със законовите изисквания относно формата и съдържанието на

индивидуалния административен акт съгласно чл. 59 от АПК.

С оспорения акт е прекратен Лиценз № 933/2009г. за ТДОЧЦМ, издаден на [фирма], по съображения, че съгласно § 17 от ПЗР към ЗИД на ЗУО /изм., ДВ, бр. 30/2011г., в сила от 15.04.2011г./ в срок до 9 месеца, удължен на 10 месеца с изменението на закона /ДВ, бр. 99/2011г., в сила от 01.01.2012г./, е следвало всички лицензирани търговци да подадат в МИЕТ документи, удостоверяващи съответствието на имотите, върху които са изградени площадките им, вписани в лиценза и изпълнението на изискванията на чл. 54, ал. 2 от ЗУО. Т.е. недвижимите имоти - площадки, на които се извършва ТДОЧЦМ е следвало да бъдат отредени за производствени и складови дейности по силата на устройствени планове на територията, върху която са разположени. Разпоредбата на § 17, ал. 2, изр. II-ро от ПЗР към ЗИД на ЗУО, задължава лицензираните за ТДОЧЦМ фирми първоначално да подадат в срок до 15.02.2012г. заявление за заличаване на площадка /площадки, вписани в издадените им лицензи, в случай че за тях не са представени документи, удостоверяващи изпълнение на изискванията на чл. 54, ал. 2 от ЗУО. С изменението от ДВ, бр. 99/2011г., в сила от 01.01.2012г., срокът се удължава на 10 месеца, считано от влизането на закона в сила. Правната норма е процесуалноправна и доколкото липсва изрична разпоредба за уреждане на съществуващите /заварените/ правоотношения към влизането на закона в сила, нейното действие е незабавно. В този смисъл жалбоподателят е следвало да подаде изискуемите документи до 31.10.2012г.

При извършена проверка от страна на ответника е констатирано, че дружеството [фирма] [населено място], притежаващ лиценз № 933/2009г. не е изпълнила изискването на § 17 от ПЗР към ЗИД на ЗУО за площадките, вписани с пор. След като при ответника не се намират твърдяните за представени от жалбоподателя документи към молбата за издаване на лиценз, съдът приема, че в негова тежест е да докаже, че документи с определено съдържание са били изпратени и приети от ответника в посочения период, както и че е изпълнил изискванията на посочения закон. По делото не са ангажирани доказателства в тази насока, поради което и съдът приема, че [фирма] не е депозирал изискуемите документи в МИЕТ в законоустановения срок, посочен в двете изменения на разпоредбата на § 17 от ПЗР към ЗИД на ЗУО /отм./.

Нормата на чл. 54, ал. 3 от ЗУО /отм./, регламентира последиците при неизпълнение на изискванията по ал. 2 от същия член, а именно служебно прекратяване на лиценза, като в заповедта се включва разпореждане за предварително изпълнение и в тримесечен срок от получаване на заповедта за прекратяването търговецът е длъжен да преустанови дейността, да реализира наличните количества отпадъци от черни и цветни метали и да предприеме необходимите мерки за почистване на площадките.

Изложеното до тук налага изводът, че след като по отношение на жалбоподателя са налице основанията за прилагане на мярката по чл. 54, ал. 3 от ЗУО за отнемане лиценза за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали, то оплакванията в жалбата за допуснати нарушения на материалноправни норми.

По изложените мотиви, съдът намира, че оспорения административен акт е и материалнозаконосъобразен и жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2, пр.1 от АПК, Административен съд-София град, II-ро отделение, 31-ви състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на [фирма]- [населено място], ЕИК[ЕИК], с

управител Д. Г. Г. срещу заповед № Т-РД-15-443/10.07.2012г. на заместник - министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез изпращане на преписи.

СЪДИЯ :